

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologus Parisiensis Inquirenti Duaceno Theologo

[S.l.], 1692

Thesis Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39050

T H E S I S P R I M A.

Gratiam efficacem nec semper, nec omnibus dari probat omnium Theologorum consensus, & quotidiana tot peccatorum experientia, illam necessariam esse, ut quis vere & propriè possit opera bona exercere, tentationes superare, &c. fatetur quisquis in traditione Ecclesie, in Augustino, aliisque sanctis Patribus peregrinas non est.

Iudicium prædictorum Professorum Duacenorum.

Hæc Thesis, qua dicitur gratiam efficacem necessariam esse, ut quis vere & propriè possit opera bona exercere, doctrinam continet Augustinianam & Evangelicam, intelligendo de potentiâ complectente omnia necessaria ad agendum. Ita accipit Augustinus loquens de Petro, putabat se posse quod se velle sentiebat lib. de gratia & lib. arb. Ita Christus in Evangelio Joan. cap. 15. sine me nihil potestis facere, sine me utique operante velle & perficere.

Iudicium Theologi Parisiensis.

Judicium (meo sensu & salvo meliori) debuit esse quod 2. pars prædictæ Thes. ubi dicitur gratiam efficacem necessariam esse ut quis vere & propriè possit opera bona exercere, tentationes superare &c. sit propriè & absolutè loquendo hæretica. Hoc enim est dicere quod absque gratia efficaci nemo potest tentationes superare, vel bona opera exercere, quod est dictu hæreticum, cum hinc sequatur mandata Dei aliquibus justis (nempe iis qui tentationi succumbunt, putà Petro quando Christum negavit) esse impossibilia. Tunc enim Petro deerat gratia efficax quam Thesis necessariam dicit ut quis possit tentationes superare &c.

Duacenorum Judicium in hoc peccat, quod prædictam Thesim in se hæreticam non modò non improbet, sed

sed etiam approbet magnificis cum laudibus, cavillatoriè & dolosè subjungens hæc verba (intelligendò de potentia complectente omnia necessaria ad agendum) & nihil pronuntians de thesi si intelligatur de potentia ad agendum propriè dictâ quæ non sit adjuta gratia efficace.

Inquirendum mihi videretur à Duacenis prædictis quidnam intelligant per potentiam complectentem omnia ad agendum necessaria.

Vel enim per istam potentiam complectentem omnia necessaria ad agendum intelligunt gratiam efficacem; vel aliquid aliud à gratia efficace.

Si primum, propositio contenta in Thesi sit absurda & cavillatoria; hoc est enim dicere quod gratia efficax sit necessaria ut quis possit potentia per gratiam efficacem adjuta bona opera exercere, quod est illusorium.

Si Secundum; assignent istud aliud à gratia efficace distinctum; tam necessarium ut verè & propriè possit quis tentationes superare &c. & inde sequetur quod gratia efficax non sit necessaria, sicut dicit Thesis ut quis tentationes possit superare.

Exemplum Petri Christum negantis videtur mihi non aliâ mente fuisse laudatum, nisi ut probaretur quod Petrus tunc gratia efficace non adjutus quando Christum negavit, non poterat tentationem ad Christum negandum inducentem superare: quod est hæreticum; sic enim aliquibus justis mandata divina essent impossibilia. Sensus S. Augustini est quod Petrus de se præsumens temerè putabat se posse propriis suis viribus quod se velle sentiebat, cum tamen nihil possumus facere sine Christo operante in nobis tam perficere quam velle.

S E C U N D A.

Igitur qui gratiam aliquam sufficientem ab efficace distinctam, in hunc amissa innocentia statim invehunt,

mi.